

به بهانه انتشار خبر نمایش زنده لباس توسط بچه‌ها در یکی از محله‌های تهران
نگاهی به پدیده مدلینگ کودکان

کودک آزاری پرزرق و برق

چند روز قبل، رسانه‌های کشورمان، خبر قابل تاملی درباره برگزاری یک شوی زنده لباس کودکان، در محله ولنجک تهران منتشر کردند. خبری که می‌گفت کودکان، در قالب مینی مدل‌های حرفه‌ای، با پوشیدن لباس‌های رنگارنگ، روی سن و جلوی چشم حاضران که شامل مادران این بچه‌ها هم می‌شد، کت‌واک (catwalk) رفتند تا لباس‌ها را برای فروش به نمایش بگذارند. تا قبل از این در کشورمان، مدلینگ کودکان فقط در قالب عکس و تصویر بود و پیچ‌های مجازی آئلیه‌های عکس کودکان یا آن‌س‌های مدلینگ که ادعای تربیت کودک در مسیر مدل شدن را دارند، پر بود از تصاویر ریز و درشت دختران و پسران شیک‌پوشی که اگر چه به لحاظ ظاهر با هم متفاوت بودند اما همگی یک وجه اشتراک داشتند: قربانی خودخواهی و بلندپروازی والدین‌شان هستند و در حالی که هنوز به سن قانونی نرسیده‌اند و توانایی و صلاحیت تشخیص و انتخاب ندارند، در مسیر شهرت و پول‌سازی برای برندها و بزرگ‌ترها افتاده‌اند. شوی زنده لباس اقدام بزرگی در این عرصه است که می‌تواند ابعاد مهم و تأثیرات عمیقی به لحاظ روانی و فرهنگی و جامعه‌شناختی بر فرد و خانواده و جامعه داشته باشد. این روزها بازار مدلینگ کودکان حسابی داغ است. تب تندى که کلمات جدیدی به دایره لغات روان‌شناسان وارد کرده است: «کودکان کار لاچگری» یا «کودک‌آزاری لاچگری». کار با چاشنی زرق و برق و تجارتنی که دودش به چشم کودکان می‌رود. در واقع مدلینگ کودکان، همان قرار دادن کودکان در شرایط کار اجباری است؛ شرایطی که به کودکان آسیب می‌زند. پرونده امروز زندگی سلام به بهانه این خبر، به بررسی این پدیده اختصاص دارد.

«آریتا محمد کریمی» روان‌شناس کودک و نوجوان از ابعاد مهم مدلینگ کودکان می‌گوید

کودکان کار از خانواده‌های مرفه

همیشه عکس‌های روتوش شده شیک و مرتب از خودش می‌بیند. دریافت ذهنی او از خودش همین تصاویر خواهد بود. ولی واقعیت این نیست. آدمی در طول زمان قیافه‌های مختلفی پیدا می‌کند. ممکن است یک روز جوش بزند، یک روز ضربه‌ای به چهره‌اش بخورد، جای بخیه روی صورتش داشته باشد یا به سن بلوغ که برسد، دماغش بزرگ‌تر شود. در حقیقت این زیبایی کودکان و بی‌نقص، همیشه نمی‌ماند. والدین این تصویر بی‌نقص بودن را به فرزند تحمیل می‌کنند. سپس ادر اک خودش از جنسیت و هویتش چیزی می‌شود که مال خودش نیست و در بلندمدت، بارویه و شدن با واقعیت، لطمه می‌خورد.

چنین کودکی در سن بلوغ، چگونه می‌تواند این واقعیت را بپذیرد؟

نوجوان هنگام بلوغ با قیافه خودش مشکل دارد. فعالیت به عنوان مدل، این مشکل را بیشتر می‌کند و افسردگی به همراه خواهد داشت. از طرفی اعتیاد به تغییر چهره زیاد می‌شود و تلاش برای رسیدن به چهره ایده‌آل اوچ می‌گیرد. با هر آزاری می‌خواهیم همان تصویری که از کودکی برآیمان مانده را حفظ کنیم، از طریق عمل جراحی یا آرایش. این پذیرفته

نشدن بزرگ‌ترین آسیبی است که ما به کودک می‌زنیم. هم اکنون مدل‌های بزرگ سال نیز در معرض آسیب‌های مختلف هستند. حالا ما کودک را از همان سنین کم در معرض این آسیب‌ها قرار می‌دهیم.

در فشن شویی که در محله ولنجک اتفاق افتاد، مخاطبان، بیشتر مادرانی بودند که با ذوق و شوق فرزندشان را تشویق می‌کردند. چرا این رفتار در محله‌های مرفه‌تر بیشتر دیده می‌شود؟
چون آن جافضای مناسب‌تری برای اجرای این برنامه‌هاست. آدم‌های این محله‌ها یک سری دغدغه‌های معمول روزمره را ندارند. در عوض یک سری رقابت‌جویی‌ها وجود دارد.

به نظر آن‌طور می‌شود از این رفتارهای ناآگاهانه والدین جلوگیری کرد؟
پدر و مادرها باید به نیازها و خلأ‌های درونی خودشان واقف شوند و کنترل و مدیریتش کنند. باید یاد بگیریم فرزندمان را به درستی در مسیری قرار دهیم که فرایند انتخاب کردن را بیاموزد، حل مسئله را یاد بگیرد و خوب و بد با فایده و ضرر را تشخیص بدهد. فرزندمان را مجبور نکنیم در یک قالب بزرگ شود. مدلینگ، هویت کودک را از او می‌گیرد. این هویت کسب شده نیست، بلکه قالب خورده است. این‌ها کودک‌آزاری است.

سال‌های سال است که ژورنال‌های لباس خارجی، پر است از عکس‌های خوش‌رنگ و لعاب کودکان با لبخندهای شیرین و حرکت‌های بامزه برای نمایش لباس و کیف و کفش و کلاه. مدت‌هاست در خبرهای خبرگزاری‌های خارج از کشور، اخباری درباره شوی لباس کودکان، معروف‌ترین مدل‌های کودک و رقص‌های دستمزدشان می‌بینیم و می‌شنویم. منتها شاید هیچ وقت به فکرمان نرسیده باشد که همان قدر که کودکان فال فروش و گل فروش سر چهارراه‌ها ممکن است خسته و تنه‌ا و عاصی باشند، این بچه‌ها هم کودکانی در خدمت کار و پول و تجارت هستند که ممکن است این شرایط، انتخاب و مطلوبیشان نباشد. مدلینگ کودکان آن قدر رنگ و لعاب جذابی دارد که کسی گمان نمی‌کند در آن نشانه‌هایی از آزار کودکان وجود داشته باشد. منتها مدلینگ کودکان هم یک نوع کسب و کار است. یعنی شما از کودکان استفاده می‌کنید و بچه‌ها در خدمت فروش محصول قرار می‌گیرند. «آریتا محمد کریمی» روان‌شناس کودک و نوجوان، در گفت‌وگو با همشهری، به نکات مهم و قابل تاملی در این باره اشاره می‌کند که همه پدر و مادرها باید بخوانند و بداند.

کودکان کار بر اساس نیاز مالی، به کار مشغول اند. اما کودک‌کانی که مدل هستند، معمولاً نیاز مالی ندارند. پس بر چه اساسی تن به کار می‌دهند؟
من بر این باورم مدلینگ کودک، کار شیکی است. اما کودکان مشغول در این حوزه، همان زحمتی را که کودکان کار می‌کنند، متحمل می‌شوند. مدلینگ کودک معمولاً در خانواده‌هایی که از رفاه نسبی برخوردارند، اتفاق می‌افتد. آن‌ها فارغ از دغدغه‌های عادی زندگی می‌توانند به این موضوع بپردازند؛ نیاز آن‌ها مالی نیست، روحی است و مبتنی بر یک سبک زندگی. سبکی از زندگی که تأکید می‌کند: «مرا ببین!». البته همیشه هم این گونه نیست. زیبایی بعضی از کودکان موجب می‌شود از سوی آن‌س‌های تبلیغاتی برای مدلینگ انتخاب شوند.

کودک‌آزاری در معنای عام در همه طبقات اتفاق می‌افتد و شکل آن در هر طبقه‌ای مختلف است.

کمی از نیاز به دیده شدن بگویید.
اگر نیازی نباشد، در پی آن رفتاری شکل نمی‌گیرد. وقتی ما بزرگ‌ترها، بچه‌ها را در معرض این موضوع قرار می‌دهیم، به نظر می‌رسد آن چیزی را که خودمان نتوانسته‌ایم دریافت کنیم، می‌خواهیم از طریق بچه‌ها دریافت کنیم. اگر از منظر روان‌شناسی بخواهیم به این موضوع نگاه کنیم یعنی من دنبال برآورده کردن یک سری نیازهای اساسی هستم. نیازهای اساسی من شامل توجه، تعلق و تأثیرگذاری است که ممکن است به شکل‌های دیگری نتوانسته باشم آن‌ها را برآورده کنم و حالا به وسیله بچه‌ها می‌خواهم به این نیازها پاسخ دهم و این سوءاستفاده است، چه جنبه تجاری داشته باشد، چه نداشته باشد. من مدلینگ کودک را مساوی با کودک‌آزاری می‌دانم. مصداق کودک‌آزاری از نظر من هر چیزی است که آزادی کودک را محدود کند. کودک را از محیط کودکانه‌اش دور کند و در خدمت نیاز بزرگ‌ترها قرار بدهد.

وقتی کودک را با لباس و زیورآلات در معرض نمایش قرار می‌دهیم، چه آسیبی او را تهدید می‌کند؟
فرزند من هنگامی که با یک نمایش، یک

نگاهی به پدیده مدلینگ کودکان در دنیا

شیک پوش‌های کوچولو!

امروزه کودکان بخش مهمی از صنعت مد دنیا را تشکیل داده‌اند و به گفته بسیاری از طراحان مد و لباس، کار خود را به بهترین شکل انجام می‌دهند. هر چند خبر دقیقی از تاریخچه استفاده از کودکان در صنعت مد دنیا در دست نیست اما به رغم مخالفت‌های فعالان حقوق کودک، این شکل از بهره‌گیری از توانایی‌های بچه‌ها، هنوز و همچنان وجود دارد و کودکانی در این حوزه رشد یافته‌اند که گاهی، حتی از مدل‌های بزرگ سال معروف‌ترند. در ادامه با پنج مینی مدل مشهور دنیا آشنا می‌شوید.

ایرا براون

تعداد فالوئر ها در اینستاگرام: ۳۳ هزار نفر

کریستینا پیمینووا

تعداد فالوئر ها در اینستاگرام: ۸۴ هزار نفر

آلونسوماتو

تعداد فالوئر ها در اینستاگرام: ۵۵۶ هزار نفر

آنا پوگا

تعداد فالوئر ها در اینستاگرام: ۸۸۷ هزار نفر

ویلیام فراتکلین میلر

تعداد فالوئر ها در اینستاگرام: یک میلیون نفر

«ایرا» یکی از مشهورترین مدل‌های کودک در دنیاست. او کار خود را از دو سالگی شروع کرده است. این عروسک دوست داشتنی و مدل کوچک‌تابه امروز قرار داده‌های متعددی با تولیدکننده‌های پوشاک کودک امضا کرده و ظاهرا آینده درخشانی در این حوزه، انتظارش را می‌کشد.

زمانی که «آلونسو» پنج سال داشت، مادرش عکس‌هایی از او را در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرد. بعد از آن بود که تعداد فالوئرهای او در یک هفته به بیش از ۱۲۷ هزار نفر رسید و شهرت جهانی یافت. برخی او را خوش استایل‌ترین بچه دنیا می‌دانند. او اکنون ۹ سال دارد ولی هنوز هم ستاره شبکه‌های اجتماعی است.

«آنا» یکی دیگر از بچه‌معروف‌های دنیای مد، متولد ۲۰۰۹ در سنت پترزبورگ روسیه است. است که به صورت حرفه‌ای در زمینه مدلینگ فعالیت می‌کند. البته این روزها بیشتر به بازیگری علاقه مند شده اما خودش را مدیون مدلینگ می‌داند که فرصت دیده شدن به او داد. بسیاری از کارشناسان مد، او را به عنوان زبیرترین پسر جهان می‌شناسند.

مبل ترنج

معمول مشرق
No Low Quality
ایران و ترکیه
production of iran and turkey

مشهد/ نیش سناباد ۵۵
۰۵۱-۳۸۴۶۴۳۴۶
مشهد/ نیش سناباد ۴۵
۰۵۱-۳۸۴۳۶۰۱۸